

Leder, 12. november 2015:

Putin har ret: Obama gør fremstød for et termonukleart Armageddon

Den russiske præsident Vladimir Putin talte ved åbningen af en konference med ledere fra Forsvarsministeriet og militærindustrien i Sotji, Rusland, tirsdag, hvor han i skarpe vendinger advarede om, at præsident Barack Obamas politik er i færd med at drive verden mod en termonuklear udslettelse i en meget nær fremtid. I realiteten fremkom Putin med det mest vandtætte argument for, hvorfor USA's præsident må fjernes fra embedet nu.

Putin gjorde det klart, at USA har løjet om grundene til, at det bygger et globalt missilforsvarssystem, eftersom Iran nu har underskrevet P5+1-aftalen og afstået fra atomvåben. Målet for USA's og dets allieredes globale ABM har hele tiden været at ændre den globale, militære balance til fordel for USA's Prompt Global Strike-doktrin, dvs. evnen til at kunne lancere et atomart førsteangreb imod Rusland (og som angiveligt skulle ødelægge modpartens evne til et gengældelsesangreb, -red.). Rusland for sin del vil ikke finde sig i dette; og Rusland bygger nye våbensystemer, af hvilke nogle allerede er i felten, og som kan modgå enhver ABM-fordel, som USA måtte opnå.

Dette er den samme Barack Obama, hvis mærke for udenrigspolitisk »succes« har været massedrabs-droneprogrammet, under hvilket et ukendt antal uskyldige civile er blevet dræbt for blot posthumt at blive klassificeret som »fjender dræbt under kamp«, eller, mere enkelt, »offer for krigen«. Under diskussion med sine medarbejdere fra LaRouches Politiske Komite onsdag trak Lyndon LaRouche en klar linje mellem menneskelige væsener og uhyrer, som Obama, der ikke har nogen evne til agape, næstekærlighed, og således mangler de menneskelige, følelsesmæssige egenskaber, der adskiller mennesket fra dyret.

LaRouche bemærkede, at Californiens guvernør Jerry Brown har samme karakter som Obama, totalt distanceret fra ethvert begreb om agape.

Selv, hvis et termonukleart Armageddon kan undgås i den umiddelbare fremtid, så har Obamas syv år i embedet, der fulgte efter otte år med Bush-Cheney, haft en total disintegration af livsvilkårene for det store flertal af amerikanere til følge. Den seneste grusomhed er den massive stigning af kokainproduktionen i Colombia, der uundgåeligt meget snart vil antage form af en strøm af billig kokain, der kommer ind i USA. Dette kommer oveni det allerede epidemiske spring

i heroinafhængighed og afhængighed af smertestillende medicin. Det amerikanske folk er udset som målskive for en ny og ondsindet, britisk Opiumskrig. Tilfældet med Colombia eksemplificerer dette; med præsident Santos, en protege af Tony Blair og Obama-allieret, der åbenlyst har promoveret legalisering af narkotika, har nedlukket coca-udryddelsesprogrammerne og nu er i den endelige fase for forhandlinger om en narko-fred med den berygtede narko-terrorist FARC.

Præsidenten for Boston Federal Reserve Bank er også kommet ud i denne uge med svare advarsler om en nedsmeltning af den kommercielle ejendomsboble og bemærkede, at situationen er mere alvorlig end i september 2007, hvor bolig- og erhvervsejendomsmarkedet først nedsmeltede; dette førte til nedsmeltningen i 2008 og den efterfølgende kvantitative lempelse ('pengetrykning').

Hvis vi ser bort fra faren for atomkrig, så er de reelle livsbetingelser for det store flertal af amerikanere blevet ødelagt i løbet af de seneste 15 år med Bush og Obama. Europa er i en endnu værre tilstand med førende nationer som Tyskland og Frankrig, der er håbløst kollapsede, og med Storbritannien allerede i et totalt økonomisk sammenbrud. Alt imens det transatlantiske område går fra ondt til værre, og førende britiske kredse pønser på krig som en vej ud af deres dilemma, så er situationen i Asien og Eurasien en kvalitativt anden, med Kina, Rusland og Indien, der fører an i indsatsen for at afstikke en ny kurs for virkeligt, globalt samarbejde og en videnskabelig revolution, der vil blive til gavn for hele menneskeheden.

Muligheden for at lancere et sådant »nyt paradigme for menneskeheden« [\[1\]](#) er forhånden, og det første, altafgørende skridt er afsættelsen af Obama og nedlukning af Wall Street, så processen med økonomisk genrejsning og heling i USA kan påbegyndes.

[\[1\]](#) Se video med Helga Zepp-LaRouche m.fl., [»Et nyt paradigme for civilisationen«](#), engelsk, med dansk udskrift.

Supplerende dokumentation:

Vladimir Putin advarer igen USA mod at bryde den strategiske atomvåbenbalance

12. november 2015: Den russiske præsident Vladimir Putin kom med skarpe

åbningsbemærkninger inden mødet med topforsvarsfolk fra regeringen og repræsentanter for det russiske militære/industrielle kompleks under det årlige revisionsmøde. Mødet, der fandt sted tirsdag i Sotji, faldt sammen med meddelelsen om, at det russiske forsvarsbudget for næste år vil være 49 mia. dollar, hvor de 35 mia. er direkte øremærkede til de russiske bevåbnede styrker. Til sammenligning er det amerikanske forsvarsbudget 10-15 gange STØRRE: og to nye, amerikanske våbenprogrammer – det nye F-35 stealth kampfly og udskiftningen af ubåde, der medfører ballistiske missiler – er hver for sig mere kostbare end hele det russiske forsvarsbudget.

Putin fokuserede sine indledende bemærkninger omkring den trussel mod Rusland, som udgøres af USA's og dets allieredes globale missilforsvarsprogram. Putin sagde i begyndelsen af sine bemærkninger:

»Som vi alle ved opbygger USA og dets allierede uophørligt deres globale missileforsvarssystem. Desværre tager man hverken vore bekymringer eller vore samarbejdsforslag i betragtning. Vi har ved flere lejligheder indikeret, at vi anser sådanne handlinger for at være et forsøg på at underminere den eksisterende atomvåbenbalance, og på faktisk at destabilisere hele systemet med regional og global stabilitet.«

Putin bemærkede, at Washington vedvarende har hævdet, at ABM-deployeringerne relaterede til faren fra Iran, men deployeringerne fortsætter, selv efter P5+1-aftalen. Han sluttede:

»Derfor«, konkluderede han, »er henvisninger til de iranske og nordkoreanske atommissiltrusler et dække for de sande intentioner, der i realiteten drejer sig om at neutralisere andre atomstaters strategiske atompotentiale, ud over USA og deres allierede; primært vedr. Rusland, selvfølgelig, og om at opnå en afgørende militær overlegenhed med alle de heraf følgende konsekvenser.«

Det faktum, at Putin ikke uddybede *»de heraf følgende konsekvenser«*, udvandede på ingen måde hans direkte budskab: Obama, lige som Bush og Cheney før ham, er hastigt i færd med at drive verden mod en atomar konfrontation. Putin gjorde det klart, at Rusland allerede forbereder sig til en sådan konfrontation gennem netop det arbejde, der var emnet for dette særlige, årlige møde, som han talte til.

Putin forklarede:

»Vi har gentagne gange sagt, at Rusland vil tage de nødvendige, tilsvarende forholdsregler for at styrke sit atompotentiale. Vi vil ligeledes også

arbejde på anti-missilforsvarssystemer, men i det første stadium, som vi gentaget har sagt, vil vi fokusere også på offensive systemer, der kan overvinde ethvert anti-missilforsvarssystem.«

Putin bemærkede i sine slutbemærkninger, at Rusland i de seneste tre år har arbejdet på at udvikle

»flere lovende våbensystemer, der kan udføre kampmissioner i dybden under betingelser med et anti-missilforsvarssystem«,

og bemærkede, at kampenhederne er begyndt at modtage sådanne nye våbensystemer allerede i år.

Det er ikke alle, der i USA og Vesten ikke har opfattet pointen. Stephen Blank, senior-stabsmedlem ved USA's Udenrigspolitiske Råd, skrev for nylig en artikel med overskriften, »The West Underestimates Putin at its Peril« ('Vesten undervurderer Putin, til sit eget fordærv'). Han begynder,

"For den store, britiske militæranalytiker Basil Liddell-Hart var det aksiomatisk, at formålet med krige var en bedre fred. Med andre ord, så, for at være succesfulde, må de sættes i forbindelse med politiske resultater og strategiske landvindinger.« Efter en bemærkning om, at Obamaregeringen har vist sig at være ude af stand til strategisk tænkning, skrev Blank, »Hvilke fejl, Rusland og dets bevæbnede styrker så end måtte have, så er foragt for strategi ikke en af dem. Washingtons eliter, med få undtagelser, kan ikke acceptere, at den russiske præsident Vladimir Putin tænker og handler strategisk.« Dernæst demonstrerer Blank, at, i det aktuelle tilfælde med Syrien, er det præcis, hvad Putin gør. Han konkluderer, at »Putin kunne måske sluttelig tabe spillet i Syrien, for intet er så uforudsigeligt som krig. Men denne mulighed kan ikke retfærdiggøre den selvbehagelighed, arrogance og intellektuelle dovenskab, der truer USA's interesser og dets allierede.«

I *Guardian* den 10. nov. bragte Julian Borger spørgsmålet direkte tilbage til USA's atomvåbenprovokationer mod Moskva. Borger rapporterede om nylige advarsler fra tidl. viceformand for Generalstabscheferne, gen. James Cartwright, der udtalte, at moderniseringen af USA's taktiske atomvåben i Europa, B-61 12, gør dem »brugbare«, og dette udgør en alvorlig fare for at glide ind i en atomkrig. Cartwright sagde til PBS, »Hvis jeg, med bevarelse af samme sprængkraft, kan nedbringe sprængstofmængden, og derfor det sandsynlige atomnedfald, osv., gør dette det så mere anvendeligt i en præsidents eller national sikkerhedsbeslutningstagers øjne? Og svaret er, at det sandsynligvis kunne være mere anvendeligt.« Borger bemærkede, »Det store ved atomvåben var, at deres

anvendelse angiveligt var utænklig, og de var derfor et afskrækkelsesmiddel mod overvejelser om en ny verdenskrig. Når de først bliver 'tænkelige', befinder vi os i et andet, og langt farligere, univers.